

Kemal Tanyıldız

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.09.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlak Őir

diyorlar ki
hep hüzün müdür mayası
yollarını gece öğrendiğim
bulvarlarını kuşluk vakti çözdüğüm kentlerin

vitrinlerinde gülümseyen
karşılıksız ve dondurulmuş kadınlarıyla
mızımız kaldırımlarında
vicdansız yağmurlar için
hesapsız rüzgar saçlarıyla/ menzilime sırnaşan
bir mermi midir ayrılıklar tiradım

şimdi
de ki yanlıő bir Lamia
eksik bir Leyla sürgünüyüm
nehirlerin en üzgün çakıltaşında
belki de yalnız bir Nilüfer küskünüyüm

öğren ey kalbim
kimsesiz bir kadının yüzünde ağlıyor dünya
öğrendim hüzüdür ütopya

ey şairler şaşırmayın artık
karanlıkta durmadan ağlayan
sahibini arayan
şirlerimin ısırgan çığlığına...

Ali K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Ateş Dağı/ ERİYİP GİDEN

aşığıda
asfalttan hızla akıp giden
şehirlerarası otobüslerin
yalnızlığına ekleniyorum
yine de ateş dağıyla öpüşmemi
engelleyemiyor hiç kimse

şu karşımda ürkünçlüğüyle
bulutları delerek yükselen büyük dağ
şahit olabilir mi yaşadığım her şeye
yarım türkçe bir türküyle eriyip giden
ve savrulan o çocuk gülüşleri
anlatabilir mi
dudaklarımdaki ısığın anlamını

zaman
kör bir çingenedir artık
arsızca saldırır üzerime
imla hatası bol bir yazıyım o duvarda
tehlikeliyim
kaldırıp atarlar bir gün beni de

ama
suskunluğa inat

aşığıda
yalnızlığım gibi uzayıp giden şu asfaltta
durmadan kaybolan otobüslerin
çığılıyım artık
kar etmez dizlerime zincirler
ayağa kalktığım
her yerde...

Ali K.TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Ateş Dağı/ SAVRULUP GİDEN

bana
güzel şiirler yaz
dedi
oradaysan bile

mahrumiyetimi
ve
esaretimi düşündüm
teslimiyetim yoktu çünkü yine de

şimdi bir aç yırtıcı
atmaca kartal
şahin
fıskırıp gözlerimin mavi yerinden
kuşatabilir mi
ateş dağının sonsuz yalnızlığını
ki haritalar yalancıdır
yükselteler doğru olsa da

ille de şiir diyorsun
lirik
sevda ya da kavga/ uzaksan bile
bilmelisin ki buğulu bir beyazlıktır avuçlarımda şiir
dimdik mağrur
yalnızca kardelenleri söyler

ey ateş dağı
savrulup giden
acımasızlığınla karşımdasın yine
serüvenciliğimi
ve üç dileğimi aldım yanıma/ duy
saç diplerimden düşen gözyaşım
tırnak uçlarımdan akan düşlerim
ve yüzümden inen esmerliğimle
çamurumla/ umudumla
görüntüme girdim yine/ duy
duy sesimi
oysa çigan müziğinde bir gitar ritmine
ya da
zılgıt bakışlı annenin ağıdına
sıkışmış/ yürek izleri...
anlatabilir belki
büyük ateşin öyküsünü

tepeler
dağlar
ve barut hakkım okunuyor retinamdan
ağ tabakam yırtılıyor
artık
upuzun
ve asi bir düzlemdir
yandığım alazlar

sesime gölgeni düşür büyük dağ
yırtılan yerimden kanlar akıyor/ duymuyor musun
ateş çocukları
ve ay yüzlü kadınlar bilir
ki nasıl yanar yarına/ çılglık çılgıca
bir ufkun kızılığı

sesime direncini düşür ulu ateş
vurulan yerimden şiirlerim düşüyor
fabrika yitikleri ve vardiya ölüleri
ve ırgatlar ve pamuk esirleri
ölü hayat mahkumları
varoş suskunları düşüyor/ duymuyor musun
ki adı yok onların
ama aynı ezgiyi haykırıyorlar
yoksulluğuna doğru

sesime sesini düşür ey ateş dağı
suskun yerimden çılgıklarım düşüyor
anılarım düşüyor
esaretim
ve tüm iyi niyetlerim düşüyor
hayatım düşüyor
ben düşüyorum/ görmüyor musun
görmüyor musun
görmüyor musun...

görmüyor musun

Ali K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Ateş Dağı/ SÜRGÜNE GİDEN

her akşam güneş batıyorken
dağlar rengini kusar kızılılaşır dünya
ki dünya sirenlerin elindedir
bense kırılma noktasındayım ışığın

yine de

akşam olur ben üşürüm
yapraklar da üşür
bir çığlığımdır artık umudumda
umudum üşür

yakamoz sanmıştım
ince ince hançermiş bu gözlerimde gezinen
yine de konuş ey ateş dağı
sen konuş
belki güneşler doğar içime
yaralarım sarılır
eğreti ışıklar sundum yüreğime oysa
bir ejderha sırtına düştüm düşeli
en çok yangın yerlerindeki yürekleri
ve onları söndüren bilinçleri sevdim

yine de

akşam olur ben üşürüm
yalnızlığım da üşür
bir nehir olurum çoğalırım
suyum üşür

ellerinden kayıp düşüyorsa kırılğan bir sessizlik
ey çirkin dağ...
yollara dökülmenin vaktidir artık
kitaplarıma karlar yağmış
kalemim buz tutmuş
üstelik
lanet anılar yüklüyor bana
bu yosma saçlı rüzgarlar
durmadan kuşlar göçüyor içimden
dağların çizgisinde kızılık
sürgün
ve süngü sancısı
eksilmiyor

bütün dünyayı çekiyorum ciğerlerime

bütün körfezleri/ bütün boğazları
nefes alamıyorum boğuluyorum yine de
ben yalnız çığığım sürmüşüm sürgüne gidenleri
ve asılsız bir cinayete kurban gidiyor bütün şiirlerim
özgürlüğüm fail-i meçhuldedir artık/ kimliğim fail-i meçhul...
oysa demiştim ki
fail-i meçhule düşmeden
kaçırmalıyım kendimi sana

ama
yine de
ateş dağı...

akşam olur ben üşürüm
yollar da üşür
bir patikayımdır
inatla
çekip gittiğin
her adımda

Ali K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Ateş Dağı/ YIKILIP GİDEN

seni
son kez öpüyorum
sonsuzluğun ıslanır böylece
mor şafaklara bürünürsün
seni
son kez görüyorum

ateş dağı ey
ey ateş dağı ey
yıkılıp giden
yıkıla yıkıla
bir ömür bırakıyorum sende/ giderken
hoşçakal demek zamanı mıdır bilinmez ama
gri bulutlardan
aç çocuklardan
hüzünlü kadınlardan
ve şahanlardan selam veriyorum sana

gidiyorum artık/ düşümde kal
düşürme sesini yollarıma
yollarıma zemheri/ kanayan kartal nefesi
düşürme...
bil ki bu sonudur bütün yaşananların
ve bütün başlangıçların bitişi

olsun
magmana kazı tüm acıları
tüm gidenleri
sürgün rüzgarlarını
yoksul yamalı yafta yazlarını

çünkü...

seni
son kez
öpüyorum...

Ali K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Ateş Dağı/ YİTİP GİDEN

suya yazdım savunmamı
hep suçlu kaldım bu yüzden
ay yüzlü kadınların
ve şahanların şahidimdir
yine de çözümedim
bir tek
sonsuzluğundur
teslimiyetim

Ali K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Ateş Üşümesi

alnındaki ter kırıxıklığı
bir nehre yuvarlanan
bir dağın kırbaçlanmış sırtından firari
kaya tozlarının
ağlayan ışığıydı sanki...

sanki yıldız küfü
sanki uzak şehir
say ki berduş bir yol haritasıydım
bildik hikayelere yabancı

kaldırıp atabilir misin şimdi
ay suyunun
yosun zannettiği öyküsünü
ki her su damlası
kendini okyanuslara emanet eder

haydi gel
alnımda kurşun kavgası
yüreğimde dünya
göğsümde ırmakların sancısı
dilimde sevda

gel işte/ ısıt şimdi
ateşine üşüyen
neyim varsa...

ali kemal tanyıldız
eylül '08

Kemal Tanyıldız

Ay ukuru

Kan kokusu
Kurdun kuşa ettiği...

Yankısız dağların gün ölümünde
Yeni ağarmıştı tan kuşkusu
Yeni zlmştı tomurcuğun toprağa dili
Otağına it düşmüş
Feveran bir geçmişti
Kendi koyaklarında vurulan...

Siyah  yumruk gökyüzünün gözlerine
Ve oraya
 mil/  oyun/  soluk
Gibi düştü/ dş't
Sırtından kopan bir ığın (ağın) ıslığı
Islığın çizdiği kuralsız bir ay ukuruydu
Dişlerinin buğusu...

Çözüldü sonra
Bir rahibenin rahminden sızan utanç
Kaldı ki
Bu şehir
Bu dağın pii...
Bu dağ
Bu şehrin yetimiydi
Yetmiş miydi

Kan kokusu
Kurdun kuşa ettiği...

Ali Kemal Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Ay tutulması/ Güneş yıkılması

yırtılan bir yalnızlıktan çıkan
soluksuz bir sonsuzluktun
yelkenlerin lanetlendi
açılamadın açıklara

ama sen saçların
saçlarındaki kızıl çığlık
gülüşündeki mavi uyku
bakışlarındaki yaşamak şarkısı/ ve benliğine
kanayan bir yalnızlıktan çıkan
sessiz bir sonsuzluktun
nasıl vazgeçilir
sen sen diye nefes almaktan

ama bil ki yağmurlar cinnet getirdi buralarda
rüzgarlar geri çevirdi
ben sana fırtına söyledim
kasırğa dinledim
iklim hüküm giydi
mevsim mevsim müebbet yeşerdi
yosun raconu kaldırımlarda

şimdi nerede saklanır
ölü bir hücrenin kadavrası
bir şehrin anatomisi
hangi sürgün lehçesinde
'kimlik yerine geçmez'
yine de bakma sen ayrıntılı şifre bilgilerine
tanımla parmak izini
göçtün çünkü acemi bir keman sesinden
akörsüz, yazık bir piyano tuşuna
oysa sen değil miydin
sonsuz bir haritadan
zincirlenmiş bir coğrafyaya damlayan
nasıl vazgeçilir
sen sen diye adım atmaktan

ama bil ki
yıldızlar cinnet getirdi buralarda
evren geri çevirdi
ben sana ay tutuldum/ güneş yıkıldım
dünya hüküm giydi
çığlık çığlık infaz doğdu/ kara-sarı mecra...
hüzne benzer akşamlarda...

Ali Kemal Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Beyaz ellerin...

kaçıncı kez yakalandığım,
üşüyen bir kırlangıç yalnızlığında,
buzulları bile bir kez daha donduran,
ayazına yüz verdiğim, kılıcına kemik,
kaçıncı kez seviştığım bu kent..
içinde ben olmadan,
sarabilecek mi seni?

gel hadi,
yine koynumda uyu, kokunu getir
korur göğsüm kuytularını..
ısınırsın...

merak etme,
yabanıl dağların oluşum ağrısından,
kafeste kör bir savaşa dönüşen,
ilk çağ şovalyelerinin namuslu cesaretleriyle,
bezendiği
tapınaklardan geliyorum..
bendeki giz..
sendeki açık yara..
öpüşür belki
bir mızrağın ulaştığı karanlıkta...

kaçıncı kez yakalandığımı
bilmeden
kaçıncı kez, bu eriyen ışıktaki
düşüğümü
çözmeden henüz..
bu sayrı kent
içinde ben yokken
soluduğun ne varsa, aşka dönüştürebilir mi?

gel, koynumda uyu yine
gel... ısınırsın..
getir renklerini, çöz hikayeni..
korur göğsüm
yine
beyaz ellerini...

Ali Kemal TANYILDIZ
İstanbul/ 17.11.2006

Kemal Tanyıldız

Bindokuzyüzdoksanyedi

yüreğimin gettosunda
avuçlarından su içtiğim/ kahramanım
delik deşik duvarlarım
delik deşik kalbim
saklımda güneş çürüğü
puslu bir sabah/ kımıldanır...
bir tankın namlusunda açan çiçek/ susuşur
çamurlu bir postal
selam verir ışıklı ırmaklara
elini ver
bugün ölmeliyim öleceksem...

ama sen
geldin bir akşam alacası
yazdı
eteklerini uçuran masmavi bir gün...
çiğdem koktu şehir sen de duydun mu
ey şahanem
gözlerimin hücrelerinde dudaklarından kitap okuduğum
kadınım
saçlarından yolculuklar türetiyorum/ kalbine göçen dört iklim
kokundan yalnızlık tüketiyorum/ içinde sadece senin olduğu yedi kıta
sevgilim
kaburganı ver
damarını ver
kimliğini ver
bugün yeniden doğmalıyım belki bir çadırda
sen olmalıyım
ben olana kadar...

elini ver
puslu bir sabah/ kımıldanır...
şehir peşimden gelir

artık
her istasyon

geride kalan bir makasçının
nasırlı elleridir...

Ali K. Tanyıldız
Kemal Tanyıldız

Çığlık

Donuk renkli bir gemiyim
Yaşlanmış korsanlar barındırıyorum içimde
İçimde savaşların kalles benizli kadınları
Oysa yüreğimdeki örümceğin kollarına tutunuyor rüzgar denen güç
Belki de bilinmeyen bir çığlığım şairlerin elinde
Zincirlerimi kırmak yerine çoğaltıyorum
Kendimi küreklere mahkum ediyorum yelkenlere değil
Martılar parçalasın beni gözlerin değil

Siyah-beyaz bir ülkeyim
Yedi renge hasret
Küflenmiş karanfiller biriktiriyorum satırlarımın arasında
Satırlarımda şiirlerin(!) dize olmaya gebe gülüşleri

Ama yine de renksiz bir ülkenin renkli fotoğrafıyım
Bir ihtilal gibi çöküyorum ellerine
Kurtar beni aydınlığa sürükle
Çürümüş harfler üzerine kurma cümlelerini
Rotam ol denizim ol rüzgarım ol
Ülkem ol şiirim ol fotoğrafım ol
Ve paylaş yüreğini yüreklerle
İnsanlığı kurtarmak için bir şey yap
Şimdi!
Çığlık ol

Ali Kemal Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Dağ Çiçeği

sarıkamış'ın üzgün örtüsü
gece...
parıldayan yoksulluk
içime tüneyen bu kaçınıcı yolculuk
nuh'un dağındayım
aradım gözlerini bir süre orada
araratlı bir gezgini gördüm
gözlerine baktım/ yoktun
bangladeş'de bir ihtiyara sordum kokunu bir gün
saçlarını Nepal'de bir köylüye...
tenini
adilcevaz'da kızıl duvarlara...

çocukların elleri üşüyordu Bazid'de...
ellerinden habersizdiler
beyoğlu'nda bir küçük hamala sordum
sırtı kan-talan
duymamıştı gövdeni...
afganlı bir kadının ağlayan sesine sordum
sesini...
lal söyledi
pusu dedi
git eyledi
gittim

nerdeyim
sözüm mü ola
bir geçitin ihanet tüküren soluğunda
ben sağanak derim, sonbahar derim
çığdem açan yamaçlar derim
ınadına göç derim
kapanır yüzüme çizgileri silinmiş haritalar
bir çiçeğin damarında demlenirim

çiçeğim
çiçeğim
serserim/ ben geldim
avuçlarını aç
hele bir öpeyim...

Ali K. Tanyıldız
Kemal Tanyıldız

Deniz düşü

ruhum kaçak göçek
ayaklarım dolunay eskisi
adımlarım
baskın kokan ihbarcı şehirlerdir şimdi

sana en çok
öldüğüm bulvarları bağışladım
ki sen
bilirsin
kuytularında imlenen
dal kıran ayaz öpüşlerimi

aşk dedin bir zaman/ aşk
ki kavga soluyan adamlarca
aşk
döşündeki neşter çiziğinden
sızan
kambur bir "dam" türküsüydü

eylemine kat beni şimdi/ kavgana sar
asıl şimdi konuş ağzıma
ciğerinde tüten tüm dünya dillerini
bir tel örgü kesiği
gibi
çatlamış yumrukların haykıran sesini
şimdi karış saç diplerime/ tırnak izime
adı/rengi/derisi sınıfsız bir gülüş sevinci
dağ sırtlı çocukların deniz düşüyle geldim göğsüne
ömrüne kat beni/ en çingene hücrene...

şimdi söz mü bekliyorsun

şimdi söz veriyorum
en çok
özgürlük konuşacak
kalbimin lal titreyişleri...

Ali K. Tanyıldız
Kemal Tanyıldız

Düş Eskisi

ömrüme giydirdiğim
bir sevişme çılgınının
pervasız notasında
kalan
yırılmış bir atlas öpüşüdü
gözlerine bakmak

tutuklanmış bir ara sokağın
kaburgasından kovulsa da biriktirdiğim küfürler
çılğın bir katildi
seni seven en acımasız hücrem...

bir bilge intiharı
bir büyücü dalgınlığıydı yırtılan sesim.
bir bıçaklanmış öykü
bir sürülmüş ağıttı şiveli çılgınım..

kırık bir dalın
yakılmış/basılmış şehirlerinden çıktım geldim
ki
ellerimde hüküm giymiş terim
terimde senin terin
eskimişti...
yüzyıllık bir mezar gibi
eskimişti...

şimdi
toplu infazların
sabah sessizliğinde
çatlayan
gök yırtığı gibi dağılmışım/ oy...

uzatma artık ellerini
ellerimden,
ellerimden asılmışım...

Haziran/2009

Ali K. Tanyıldız
Kemal Tanyıldız

Eylül

tankların ezdiği gri-siyah köprülerin
kuşatılamayan gözlerinde buldum seni
tütün kusan akşamların hüzünlü fırçasında...
buldum da sonsuzluğuna sığındım
kenar mahalleli yüreğim kırmızı dudakların için çarpar
bilmez misin

çiy tanesine vuruldu ağlayan kaçışların
suskun bir kaybediş oldu hayatın
buğru oldun
boğuldun/ farkında mısın
titrek gözlerini ve lal susuşlarını sunma gövdeme bir diş sancısı gibi
gövdem parçalanır talan olur
kül olur, sır olur
kalbindeki yara izine sığındığım inzivam olur/ belli mi olur
eylülsün sen
sen eylülsün
bense rüzgar yüzlü çocuğum
en fazla saçlarını savurabilirim

şimdi hangi coğrafya kabullenir
gözlerindeki kırılğan ışığı
hangi yürek sahiplenir sebepsiz yere kalbini
kim fısıldayabilir bakire dudaklarına
elma kokuşlu bu üzgün hikayeyi
eylülsün sen
sen eylülsün
kasırga tutan
fırtına barındıran

ama gitme demiştim sana
gitme
şimdi çiçekler kusacak tüm yalnızlığını
gitme
bu şehir üstüme kalacak

Ali Kemal Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Gece Vakti Yolculuk Ve Yüzü Olmayan Kadınlar...

aynı şehirlerde ayrı ışıklarla yontuluyorum
öykündeki kahramanlara kılıcımı çekip saldırıyorum
sessizliğin ve el değmemişliğin suskun deklanşörü
ben en çok güldüremeyen soytarıları seviyorum

sesler ve renkler azaldığında
kolaylaşıyorsa kar'a ve güneşe bakman
bilirim
kuyularda büyütülen karanlıklar sahipleniyordur gözlerini

bu kente
bestesi çatlamış güftesi şaşmış bir küfür gibi düştüm
yüzcün bir derim var diye haykırdım/ üzgün sonbahara yüz gündür tutunan...
ki her işkenceye müsaittir dedim
ki her ölümle akraba.../ bir tek kalbine yabancıdır dedim
bakma
hep en temiz katillerle sevişiyor iskeletim
ifademi yazan mermiye göğsümü hediye ediyorum
anıların ve çalıntı ısıklıkların kalabalık faili
ben en çok yüzü olmayan kadınları seviyorum

ama sen suskunsun
güneş yakıyorken biçimsiz düşlerini
kurşuna diziyorlar seni
o vakitlerde ben gece yolculuklarının tehlikelisi
o talanda ben
yarasalarla öpüşen kirlili bir hikayenin filmcisi
hangi sırta kadem doğdum/ yağmalandım
hangi sınıra fakir öldüm/ taşlandım
bilmiyorum

aynı şehirlerde ayrı ışıklarla yontuluyorum
şiiirin ve aşkın kaçak korunağı
seni seviyorum...

Ali Kemal TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Gölge Teninde...

çekip giderim, giderim artık...

gözlerinin duru siyahlığı
bir sürgün ateşini beslese de arkamdan...

sırnaşık bir kekemenin
ölümcül sevdasını...
sancısını...
kalbime bir dikenli güz gibi
saplasan da...

teninin ve kokunun
en el değmemiş halini
sunsan da bir akşam alacası...

çekip giderim...
giderim artık...
tenindeki gölgeye,
sığınarak...

Kemal TANYILDIZ
İstanbul/17.11.2006

Kemal Tanyıldız

Haberci

sokakların ölüsüyüm artık
bu şehrin delisi
gözlerinden kaç a kaç a
sığınacak yer kalmadı buralarda
gömüyorum artık seni
hüzzam bir cinayetin kanlı notalarına

saklı kalan
kabarmış bir okyanustur içimde
durmadan med-cezir soluyan
deprem yudumlayan

tüfek çattım şimdi avuçlarının boşluğunda
sen hangi şefkatli(!) kollarda soğutursun kalbini
tüfek çattım ömrünün tam ortasına
kıyıya vurmuş bir şişenin içindeki fosilim oysa
bir buzdağının sırtından kopup geldim şehrine
şehrin ki...
artık enkazdır
karantinadır
giriş yasaktır

haberciyim ben
haberciyim
gözlerinden habersiz
yüreğinden habersiz
ömründen habersiz

Ali Kemal Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Hançer Öpüşü

gün: çatlaklardan sızan kan kıvamındaydı ellerimde
gece: kendini örten edepsiz bir cinayet

iklim değişti şimdi
asya usulü yağmurlar tünedi çatılarıma
iskandinavca ölen bir liman kentinin
vurdumduymaz soğukları
o savurgan ayazı/ eklendi iskeletime
üzerime göçtü yapışkan sıcaklar
latince ağlayan o nemli teninden uzaklaştırırken
hüküm konuşan dilsiz ayaklarım

lal kız/ kalbimin üzgün çingenesi
kalbimin kaçak kadını
bilesin
şehir yine o eski bildik
kokmuş ağızıyla ihanet fısıldayan
şehir yine/ habersiz hançer öpüşü
yine iklimlere mağlup
ama bilesin
yangınlarda yürüyen
kovulmuş bir haberciyim ben yine de

vuruldu
gözleri bağlı bir ufuk çizgisinde
bin gündür yatıyorum
yaram
kapanmasın diliyorum

gece: kendini tetikleyen ihbarcı bir cinayet
gün: sesimden sızan çığlık çıkmazıydı gövdemde

Ali K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

İklim

yıkıcı aşklar mevsimindeyim
kurumuş ve eskimiş bir yaprağın damarındayım
bir yağmur yağsa
ben belki fırtınayla gelirim sana
ölümsüzlüğüyle gelirim nefes nefese bir rüyanın
bu gök çatlarsa da
lanet rüzgarlar şımarsa da arkandan
yine de gelirim sana

attığım naranın en deneyimsiz notasıyım
bu coğrafyanın en serseri rotasıyım
bir güz griliğinin kül ve dumanına sakladım aşkına salladığım tesbihimi
külhan bir rakı kadehi...
düşkün bir sigara dumanıyım
hangi otobüse binsem
hiçbir/i durağa yanaşmıyor
hangi tren alsın bu kimliksizliği
hiçbir/i istasyon kabul etmiyor

vazgeç ulan o zaman
vazgeç bu dipsiz yürekten
bu doyumsuz kasırgadan
vazgeç

çiy taneme güneş vurdu
içimdeki çiçek çöle durdu
bu sel bu heyelan aldı bu yüreği
depremlere savurdu

ben giderim bir rüzgar gelir
mimozalar açar caddelerin puşt soğuğunda
harfler cebimde omzumda ceketim
en fazla hoşçakal derim
ben yürürüm su yürür dışımda bir çiçek büyür
ben yürürüm su yürür içimde bir bulut üşür
şimdi bu suçlu hikaye fırtına boran
yalnızca bu mudur saklıma tutunan

aşk deme aşk deme
bende bir dal kırılır
bende iklim kırılır, gül kırılır
bende hayat kırılır

aşk deme be
aşk deme...

Ali Kemal Tanyıldız
Kemal Tanyıldız

Kaçak... sevda... ve devamı

1.
şafağın söylediği buydu

gri kızılılık
toprağa kesmiş yağmur saltanatı
çatlamış ellerimde günlerin yorgun soluğu
seni
en çok seni istedim

şafağın söylediği buydu

bir yıldız nasıl kendini düşürür yaralı bir coğrafyanın döşüne
bakışları renksiz bir bozkır
nasıl tarih yazar katliam resmine
ama kanıyor
yanıyor
bitiyor yüreğim/ neredesin
seni
en çok seni belledim

şafağın söylediği buydu

nilüfer çiçeği ve biraz gizem tınısı
inzivaya kesmiş tomurcuklar
hava sürgün kokuyor
boşlukta bir yerlerdeyim/ ama sen...
bulursun beni mutlak bulursun
yolla nefesini hangi boyuttaysan
içimde çoğaltıp fırtına biçmeye hazırım
seni
en çok seni ağladım
duyuyor musun

şafağın söylediği buydu

2.
yalnızlığımı yalnızlık kattım
kendi içime sürgünüm biraz da
yağmurlu patikalarda göçebe adımlarım
yüreğimden küskünüm kaçağım

kim demişse yalandır
en çok şiir yanar sonra yürek
kelimeler yitik harfler enkazda
neredeyim ne yapıyorum/ inziva mı deniyor buna

şimdi o çoğul bir yerlerde
büsbütün şaşıracak/ hatırlayacak
'lanet şiirler' bekliyordu kendi adına

oysa enkazda bütün imgelerim/ daha da şaşıracak
bir kez olsun
tekil susacak...

yalnızlığıma yalnızlık kattım
kendi içime sürgünüm biraz da
yağmurlu patikalarda göçebe adımlarım
yüreğimden firar ettim
sokul bana

3.
oysa en yorgun sahnesinde bir düş'ün
hızla sana ölüyordum
en can alıcı/ diri
ve en ölümsüz halimle

devamı sonra dedi

uyandırdılar aniden
teneke bir lahiti ateşe vererek üstelik
oysa güzeldi sana bölünmek
en bütün/ sert
ve en hoyrat halimle

devamı şimdi dedi

duruşuma hüzün verip sustum/ uyudum

devamı yaşanacak/ nerede
ve belki
en kayıp kimliğimde

şafağın söylediği buydu...

Ali Kemal Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Karnaval

sus
ve artık git
ilişme sensizliğime

şu istasyonu süpüren soğuk rüzgar
şu tipi, şu kükürt kokusu...
git dedi bu şehir bana
sokulma bir daha kaldırımlarıma

karnavala döndü tüm yapraklar
kutsal süngülerini yüreğime sürdüler
oysa efsaneydim ben bu kentte
en isyansız haliyle bir keman konçertosunun...
oysa efsaneydim
yürüyüp gittim... parçalanarak...
her parçam ayrı bir lahitte
oysa efsaneydim bu fırtınadan
kovulmadan önce

git dedi bana, git...
ilişme bir daha masumiyetime

hala aklımda siyah gözlerin... ki...
bir daha kaybolabilmek için
hırçın bir göç kararı bulmam gerek yüreğime
oysa efsaneydim
duvarlardaki fresklere tutundum
suçtum, suçluydum
gençtim, ölümlüydüm,
esaret arsızıydım...
oysa efsaneydim, bu aşktan
ve kokundan
kovulmadan önce...

git dedi bana, git...
sus ve git...
artık yoksun ey zavallı kalbim
bu tanrısız kentin
nasırlı ellerinde...

Ali Kemal TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Katran Karası

simsiyah bir boşluk uçtu
en kırıgın notasından bir ıslığın...
utanan gemiler vardı boğazın teninde
bir çingene kızının çukur yerlerine göçmüş,
bir darbukanın arsız soluğu.../ neylersin
sırnaşık bir hüzün,
yola koyulmuştu çoktan
neylersin

belki yılgın bir Macar türküsünde
Boşnak bir intihar ezgisiydi gülüşün
bir an önce sabah olmasını dileyen/ bir mülteci yalnızlığı...
ama bu ölü hikaye
kendini imha etti çoktan
çoktan, gri-ıslak bir istasyonda tutuklandı bu şiir
sen yoktun, durdu dünya, sustu şehir/ neylersin
kemirgen bir sevda
ciğerime sızmıştı çoktan
neylersin

çok değil
birkaç gün sonra
unutacağım yüzünün emredici beyazlığını
aklımdan silinecek saçlarının kuzgun nefesi
ak-pak ellerin ve öldürücü yürüyüşün...
ama...
gel gör ki...

sensizlik kuşanıyorken
bütün gürültülerini
bir boşluğun bağrında

bu beden
katran karası bir göçe
yataklık yapıyorken...
ve bitiyorken nefesim...

neredesin... yoksul bakışlım.../ lal susuşlum...
neylersin...

Ali Kemal TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Kayıp Kent

yaralarım kanıyor
coğrafyama sığabilir mi şimdi kan kokulu sevdam
üstelik bunca acı çöreklenmişken çatlayan damarlarıma
ama bilmelisin/ mutlak bilmelisin
kardelenler senin uzaklığından dem vururlar her akşam
son duraklarda inmiyorum bu yüzden
bir kör doğuşudur bu/ etiketliyorlar hüznlerimi
durmadan kan gidiyor bir yerlerden
düşünmek, saatlere ve çizgilere indirgeniyor artık
anahtarı yok bu kayıpların oysa
dönüşümü yok
yine de hangi gamzene sığınsam bir özlem vakti
kurşun rengi güllerin üzgün duruşu
ve yanık türküler var orada biliyorum
saklıyorlar beni

ama ne garip ki
o yitik kenti ve ağlayan caddeleri özlüyorum
orta şekerli kahvemi, vitrinleri
neon ışıklarına gömülen yüzünü unutmuyorum
ve dahası üçüncü sınıf otel odalarını, ürkek öpüşlerini
sinema perdelerini, sinemaskop hayatımı ve seni seviyorum hala
unutmadım hiç birşeyi unutmuyorum
ciğerim kanıyor

halbuki beni görsen hemen tanırsın
pek değişmedim haritam aynı
hala meydanlardayım
sigaraya yeniden başladım
biraz daha saçlarım beyazladı
bu kış da öğrenemedim bağlama çalmayı
hala sigortalı bir işim yok
sana dair şiirler eskitiyorum hala/ yakmalıyım belki de bütün şiirlerimi
bir de yokluğun vurmasa
nerelerdesin yüreğim kanıyor
duymaz mısın çığlığımı

bütün intiharlar biraz alıntıdır belki de çürümüş aşklardan
ama söz yok
yalınlık bir serzeniştir dökülen yalnızlığım
bu yüzdendir yaşamla sarmaşdolaşlığım
yaşam dedim de
yaşamak tınısı, yine de, seninle
bütün gürültülerin ve savaşların bittiği yerde

ama gel gör ki, hep
hep bir yerlerim kanıyor

düşekalka o kayıp kenti arıyorum/ orada seni
diyorum ki
coğrafyama sığdırmalıyım bütün acılarımı
kardelenleri çoğaltmalıyım bir akşam vakti
bütün son durakları bitirmeliyim
ama bilmelisin/ mutlak görmelisin
yaralarım ağlıyor yana yana
bir şairin vurulup düşen kaleminden...

Ali Kemal Tanyıldız
1998

Kemal Tanyıldız

Kelebek... Yara... Şehir

barınaktı gece
kendini örtemeyen
bestesinden kayıp düşmüş
sürtük bir şarkı...
öyle diyordu bütün falcılar
bütün hikayeciler bunu anlatıyordu

oysa ben
dünyanın orta yerinde ağlayan
utangaç bir ney nefesiyim...
bir bulut çektim, yüz fırtına üfledim şehre

bir zaman
potasında eriyen, kederli bir küfürdü bütün sokakları/ falcılar vurulmuştu
yarasına dokunsam
şarap tükürürdü darbuka söylerdi
ustura çekerdi yalnızlığın tenine/ hikayeciler tutuklanmıştı
kederine yapışsam
sevmekten gebermiş bir kızın kaderiydi şehir/ köprüler yanmıştı
ortaya yazılmış ortalama şiirler
yabana firar kendi alfabesine sürgün ömürsüz öyküler
hep giden hiç gelmeyen
sergileri teğet geçmiş solgun resimlerdi şehir
kimliğini şaşırdı bazen
kime baksa
O...
kimi atsa ciğerinden cinayet sebebi...

şimdi
uzat ellerini ey İstanbul...
duy sesimi...

artık o haşmetli koynunda onulmaz yaralarım la ben

hangi kozaya kelebek doğurayım...
hangi masalın kuyusunda boğulayım
gayrı bin Őir sıksam da Şu beynime
iflah olmaz kalemim...

Ali K. Tanyıldız
Kemal Tanyıldız

Koza... Kabuk... Kitap

kendini
resim zanneden bir tuvalin ömrü
ne kadardır
koza konuşan
güneş susan bir kelebek çalımıyla...

ıslığı
en yasal göçlerimden birine ekledim
ardımda şehrimsi kasabalar
suların tahammüden asıldığı
ritmsiz ıslak çimenler...
açlıktan bezmiş sapsarı yollar...

kimlik geçmeyen bir koy arıyorum
kimliğimi kaybetmeyi düşlediğim bir koyak
kaybettiğim günah...

oysa sırtımdaki kabuk
en belirgin suçlardan çıktığını haykırdı
duydunuz mu

şimdi
her istasyon
iskele
durak
kendi öyküsünü kusan
okunmayan bir kitap...

Ali K. Tanyıldız
Kemal Tanyıldız

Masmavi ve direngen

yorgun
densiz
ama
çalımlanan
şeytan bacağı...

isyan rengi bir düşsüzlük
çıkınca çöle,
kalmasın
zalimin
kalp ritmi
yer kürede

gri bir rüzgar
savursa da
ayak izlerinin
seçilmiş kalleşliğini

elbet değişir dünya
masmavi ve direngen
bir umudun
yalınayak çığlığında

ALİ K. TANYILDIZ
ARALIK 2016

Kemal Tanyıldız

O Sokak

ilginçti! ..
iharetler kentinde,
son otobüsün tekerleği patladı
yetişemedim intiharına
infialine yetişemedim...

yangın fırtınasına açıldı o girdiğimiz sokak
döndüğümüz köşebaşı coptu,
kaldırımlar polis sireni...
duvarlarda kızıla kesmiş umut...
her düştüğümüzde bir el uzandı bize...
koşar adım, soluk soluğa
apar topar bir demir kapı...
neredesin? ...

ilginçti...
yollar kördüğüm/ yolculuklar hañer sarısı
yetişemedim kan kaybına...
çığığına... damarına...
yetişemedim...

Ali Kemal TANYILDIZ
12.01.2004

Kemal Tanyıldız

Otuzyedi...

otuzyedı mermi yanığı
temmuzun soğuk griliğinde
hasretiz ĉimenlere/ sakin
doyasıya koşmak için akarsulara...

metin ol ey feryat figan
ama cüretsiz ol
patavatsız yumruğun inmesin
inatla doğmak için yine küllerinden

Ali K. TANYILDIZ

UNUTMAK İHANETTİR... SİVAS KATLIAMINI UNUTTURAMAYACAKLAR...

- * Muhibe Akarsu - 35 yaşında, Muhlis Akarsu'nun eşi
- * Muhlis Akarsu - 45 yaşında, sanatçı
- * Gülander Aka - 25 yaşında
- * Metin Altıok - 52 yaşında, şair, yazar
- * Ahmet Alan - 22 yaşında
- * Mehmet Atay - 25 yaşında, gazeteci
- * Sehergöl Ateş - 30 yaşında
- * Behçet Aysan - 44 yaşında, şair
- * Erdal Ayrancı - 35 yaşında
- * Asım Bezirci - 66 yaşında araştırmacı, yazar
- * Belkıs akır- 18 yaşında
- * Serpil anık - 19 yaşında
- * Muammer iek - 26 yaşında, aktör
- * Nesimi imen - 67 yaşında, şair, sanatçı üç telli curanın son ustası
- * Carina Cuanna - 23 yaşında, Hollandalı gazeteci
- * Serkan Doğan - 19 yaşında
- * Hasret Gültekin - 22 yaşında şair, sanatçı, şelpe tekniğinin önderi
- * Ozan Türkyılmaz -20 yařında, arařtırmacı tarihci ve dūřünür (Hasret Gültekin'in öđrencisi)
- * Murat Güneş Murat Gündüz - 22 yaşında
- * Gülsüm Karababa - yaşında
- * Uğur Kaynar - 37 yaşında, şair
- * Asaf Koçak - 35 yaşında, karikatürist
- * Koray Kaya - 12 yaşında
- * Menekşe Kaya - 17 yaşında
- * Handan Metin - 20 yaşında
- * Sait Meğin - 23 yaşında
- * Huriye Özkan - 22 yaşında
- * Yeşim Özkan - 20 yaşında
- * Ahmet Öztürk - 21 yaşında
- * Ahmet Özyurt - 21 yaşında

- * Nurcan Şahin - 18 yaşında
- * Özlem Şahin - 17 yaşında
- * Asuman Sivri - 16 yaşında
- * Yasemin Sivri - 19 yaşında
- * Edibe Sulari - 40 yaşında, sanatçı
- * İnci Türk - 22 yaşında
- * Kenan Yılmaz - 21 yaşında

Kemal Tanyıldız

Ölü Tırnak

kırlangıç edası/ serçe çalımı
kar yağın nehirlerin kendine göçmüş uzantılarında biriken

okyanuslarla dövüşen gemilerin direnci asılı bu uzantıda
ki...
ustalardan öğrenmiş müebbet ölmeyi
bu ölü tırnak/ kadavra soluğu

ama sen
yaralarımın döşünde çekilmez düşümsün
ve her merhabada yeniden imlenen
bu koysuz yüreğin sürgünüsün

Ali K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Pusu

tan ağardı kollarımda
inceldi pusu
varoşlar anlamsız kaldı rezilliğimde

bir söz dedim
kendi kavmine
tapınakların yalnızlığıyla
saldıran/ yırtılan

olur olmaz puştlar
arka çıkar bu kemirgen düşlere
zulamda
'it yatağında ekmek ufağı'

tan ağardı kollarımda
inceldi pusu

tan sustu kollarımda
ağladı pusu

Ali K. Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Rehin

1.
beyaz ve ürkek kanatlarında
savaşçı bir inziva düşünüyorum
adımlarım yamaçlardan damar damar çoğalırken
seyyahlığımın acı ihanetini sana yansıtmıyorum

sesim ve tenim
gözlerinin kafesinde
umutsuz mektuplara dönüşüyor
utangaç bir ırmağım oysa ben
yetişemiyorum suyuna/ kızılığına
mahmuz güçlülüğünde gece göğüslüyor beni
urbam yalnız sana
yalnız sana sökün ediyor
ve çigneniyor tüm eskiyen çılgınlıklarım
ödünç alıyorum senden seni
adım hırsıza çıkıyor

bilmiyorsun
taşralı bir edilginim aslında
zulamdan ortalama hüzünler sunuyorum sana
ve duygularım üretmiyor artık seni
bilmiyorsun
türenç adımlarım taşlardan yansıyıp
yollarına dokunamıyor
nedir suçu gezginliğimin
bu kez ben de bilmiyorum

2.
beyaz ve ürkek kanatlarında
cesur bir inziva düşünüyorum
ölmek çok yakinken
yaşam denen bilici kırıyor bütün şifrelerimi
rehin tuttukça gözlerindeki ışığı
majör notalar düşüyor alnıma
taşralı edilginim ben
ecelsiz bir dilsizim
yankım yollara geceyarısı tinlerinde vuruyor
yine de çınarlara iğdelere gül yapraklarına borcum yok
küsmüyorum hiçbir şeye
ve avuç çizgilerinde birleşen nehirlerde
kayık yüzdüren bir çocuk olmaktan
usanmıyorum/ vazgeçmiyorum
yaralı bir iklimim çünkü coğrafyada
masallara inanmayan uçarı bir kentliyim belki de
ama vurgunum yine de bitki örtüne
sesinde açan her çiçeğe
sesinde ölen her yaprağa

3.

beyaz ve ürkek kanatlarında
isyankar bir inziva düşünüyorum
ölüme rağmen herşey olabilirim ben bu dünyada
ölümden başka/ ölümden ayrı
ve sen görmeyebilirsin toprağımı/ rengini
ama bil ki ağlıyorumdur

nasıl anlatabilirim ki şimdi
yerboşluğuna sığınmış kırlangıç öykülerini
bütün tohumlarım
anahtarlarını yitirirken üstelik
sonrasında tanrılar
gizil bir yoldaş olurken
vadilerimin düzlüğünde
neyleyim ki bütün hikayelerimi satışa çıkarmış
benden habersiz/ bela yüreğim

şimdi şemsiyesi delikli bir göçebeyim istasyonlarında
uğramadan geçemiyorum sana
sırılsıklamım
ve hep geç kalıyorum katar kokulu yolculuklarına/ ki
sen
bir türlü geçmiyorsun içimden
eli kanlı tünellerden çıkıyorum sırayla
yaralı bir lokomotif olarak
ve taşıyamıyorum artık vagonlarımı
bir balıkçı barınağında saklıyorum bütün bildirilerimi senden
olsun diyorum yine de
olsun
boğulmamak için çırpınıyorum
bir kova deniz suyunun içinde
hani o su/ anılardan bozulup yosunlanan
çürüyen
eskiyen
eriyen

4.

beyaz ve ürkek kanatlarında
haritasız bir inziva düşünüyorum
batık bir kentim okyanusun dibinde
orada bile terk ediyorsun beni
orada bile kül ediyorsun kentin tüm varoşlarını

oysa varoşlardan çıkıp gelmişti
bu yürek soygunu bu hırsızlık
bilmiyorsun ki denizim ben
nuh'un gemisi'ne suç ortaklığı yapıyorum
ve en az
çukurları büyüten mezarcılar kadar yılgınım/ ki
bütün çukurlara kendimi gömüyorum
ben de bir köleyim dahası
amerikanca küfreden sinema kahramanları gibi
dünyayı kurtarıyorum kendimden

şimdi gündelik yolculuklara çıkan
bavulsuz bir seçeneğim otogarlarında
eskisi gibi yapmıyorum ama
yolculukları emmiş bütün otobüs biletlerini
buruşturup atıyorum
sonradan
kanımı içip tüküren anılara dönüşmesin diye

metalden yapılmışım sanki üşüyorum kokunun yokluğunda
yaman bir eriyiksin sen karşımda/ ki
çözeltilerin saydamlaşıyor
ve hoyrat bir kuğu oluyorsun
oysa kuğular ölü bir deniz gibi sakindirler
işte şimdi
her an gidebilirim gözlerimi bırakıp sana
ama sen örtün üzerine eski fotoğraflarını
bakarsın geri dönerim
şimdiye dek hiç geri dönmeyen/ bumeranglarım

5.
beyaz ve ürkek kanatlarında
müebbet bir inziva düşünüyorum
çatırdayan bir krallığım sanki saraylarında
üzgün bir soyтарыım/ kafasının kesilmesini bekleyen
kendimi bile güldüremiyorum
ve bir türlü bitmeyen bu öyküde
uzuyor yine de ömür çizgim
sıgdırıyorum yerleştiriyorum seni içime
ve inzivam
varolmak kadar gerçekleşiyor
adı hayat olan bu kalabalıkta
çünkü soysuzlaşarak yaşıyor
tüm sevi sözcükleri
yine de bütün oyuncaklarını kırıyorum çocukluğumun
bir patikadan bir çölden geçiyorum kaybolmak için
iştahlı midyeler yutuyor beni/ küçücük kalıyorum
bir lam'ın üzerindeyim şimdi

bağlıyım
inceleniyorum
ve ifade veriyorum işkenceci gözlerine
zerre kadar acımıyor içim

bulvarlardan vebalı sesler yükseliyor
vebalı bir aşk yakalıyor beni kollarımdan
köşebaşını geçince
vedalı bir aşka dönüşüyor bütün küfürlerim
ağlıyorum ve siliniyor ayak izlerim/ delil yok
aşağı düşüyor aniden
havada asılı ne varsa
hurdayım/ suçlu bir ışığım
yaralarım çıkıyor meydana
kendimi ele veriyorum/ cellatlığına vahşiliğine senin
senin gardiyanlığına katilliğine/ yakalatıyorum kendimi
ve susuyorum/ çılgılığımın orantısını çözemiyorsun

6.
beyaz ve ürkek kanatlarında
tanrısal bir inziva düşünüyorum
gidiyorsun şimdi imparatorluğuna doğru bir dağın
ve arkandan toplayıp kapatıyorum gaz odalarına
bütün yanlışlarını
ölümcül bir latin ezgisinin içindeyim oysa
savaşıyorum melezliğimle senin
ve kaybediyorum/ kaybettiğim ilk savaş bu
bir kızıl derili yemini inanmıyor bu gülünçlüğe
o yüzden bir çadır değil
bir kuvözdür tenimi yakan

epriyen bir tay fotoğrafısın şimdi
durmada çanlar çalan o ülkede
bense bir denizciyim kimliksiz gemilerde
sana tanıdığın sağanakları getiriyorum
sana öldüğüm rüzgarları fısıldıyorum
sana rehin/ künyemi bağışlıyorum
al onu/ tanı
adsız bir serüvendir ne de olsa

Ali K. Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Renksiz

bir hüzün sarısı
bir inat kırmızısı
bir kayboluş karası...

bütün renklerimi kuşandım da geldim

kokunun rengi yok
gülüşünün... öpüşünün...
sıcaklığının rengi yok
siyah-beyaz bir tutku dokunuşu...
yoksun...

bütün renklerimi kuşandım da geldim

ordayım, seni bekliyorum
bu kent yıkılmadan üstüme... sirenler boğmadan
çıkalm buradan
çabuk ol... neredeyse...
yoksun...
ama ben buradayım

bir hayat pembesi
bir özlem beyazı
bir gözyaşı mavisisi...

bütün renklerimi kuşandım da geldim...

19/05/2006

Kemal Tanyıldız

kemal tanyıldız

Saklı Duvar

sesine tapınca soluğum/ soluğumu yaktığımı sanma
utangaç kentler biriktiriyorum
ciğerimin kanayan atlasında
zindan soluklu ömrüm
ama
bakma yine de
yamacından caydığımı sanma

şimdi
ışıkların tükürdüğü bir sokak
apansız kaldırımlara sataşan gözlerim
ayaküstü
değişen derileriyle
yosma ıslıklı, küfür sakızlı
uçurum bilekli
anason nefesli fahişeleri bu kentin
nasıl da dolanır
küskün ve yalnız adımlarıma
koynunda uyutacak biri
yok mudur aranızda

adımlarından caydığımı sanma
giden gölgene soruyorum kokunu
kokundan caydığımı sanma
her gece yıldızlara çakıyorum bu mavi yağmuru
yağmurlardan caydığımı sanma
fırtına kopartan bileklerimle vuruyorum kapılara
kapıları devirdiğimi sanma
yenilmiş ordular kadar saklıyım surlara

şimdi kimliksiz
sessiz
kanayandır
nefessiz

duvara bir çizgi gibi
düştü gecenin yalnız suretli ıslığı
sırtlanlar ve çakallar peşime düşmüş
düşsünler

sen tut nefesini inadına
bilmezler ki

soluğunda saklıyım hala...

Ali K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Sen

sızan gün kırığında
çember daralması
ruhuma bulaşır en dargın şehirlerin
suskun hikayeleri
sefil göçlerimin
yalansız ve yalnız atlasına

belki çoktan
bütün meydanları yutmuş
evsiz bir şair gülüşüydü/sana ölüşüm
en ağladığımız türkünün
en ciğerli notasında durup
haykırdığımı sandığım bir akşam yağmuruydu aşk
nereye baksam/ben
nereye göçsem/sen

bitti mi/ bitmez
bu göğsüm
hiç mi serinlemez

şimdi kalıp/öylece
vurulmuş bir soğuk ülkenin
sıcak kanında
nasıl dirilirim iliğinden
kemiğinden
nasıl
oysa ki saklambaç yoksulu bir çocuk değil midir
derimde renklenen

sızan gece çatlağında
ömrüm sıkışması
bulaştı ruhuma en bezgin kentlerin yitik şarkıları
atar şimdi beni
yarasız/yaralı
kimliksizliğimin en çocuksu rengine

sen renklerini bitirme/sen
sen ömrünü yitirme/sen
sen
gitme/sen

Ali K. Tanyıldız
ağustos/2020

Kemal Tanyıldız

Solgun suskun

Korkak sığınakların falcısı
Sen şimdi hangi yaranın iyotundasın
Sen şimdi hangi ölümlerin tabut kıran kederindesin
Yalancı öpüşlerin masum kumarbazı

Şehrine gelmişim
Gri bir yağmur vardı
Yağmura benzer kalbim vardı
Gül cebimdeydi, sıcak koynumdaydı
Islanmasın demiştim, sana vermişim
En sahipsiz kokumla
Tenine dermişim
Sen ki en doğru imgelerin yalancı mekikçisi
Sen ki en göz alıcı renklerin solgun tablosu
Gülüşü kırığım
Kalbi vuruğum
Yaralım
Açtığın yaradayım
Sen nerdesin...

Sen nerdesin
Şiyah-beyaz bir savaş fotoğrafı,
Özgürlüğüne düşkün yıkık bir duvarda mısın
..ki duvarlar savrulan gülüşlerin enkazıdır biraz da
Anladım
Oradasın
Orada...
Solgun suskun,
Savrulan gülüşlerin enkazında...

Ali Kemal TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Son Şehir

bir çiy tanesinde yıkandım bu sabah
eşkiya bakışı sol elim...
nice şiirler yangını sağ elim...
nice aşklar mağlubu dudaklarım...
yolculuklar delisi ah o üzgün kalbim...

şehrinden kovuluşumun ikinci yüzyılı
fresk parçalayan bir nara attım istasyonda/ sen duy diye
peşime bumeranglar düştü
gözlerinden imal/ çeliğine kokun karışmış...
ama
bir bankta uyandım bu sabah
en işlek meydanında vuruldum şehrin/ sen gör diye
çarşıda bıçaklandım
bursa işi yazıyordu üzerinde
tam da bolu lokantasının önünden geçiyordum
ezan okunuyordu/ ikindi
gözlerini aradım, orada öleyim dedim
haber saldım/ sen bil diye
duyurmadılar biliyorum

bir çiy tanesinde yıkandım bu sabah
silinmesin istedim göğsümdeki dudak izin
soluğunun buğusu bitmesin diledim saçlarımdan
kara gözlerin gitmesin adımlarımdan
gülüşünü duydum son kez
şakacı sesin kulağımda...
"what do you do...
yattı uyudu..."

uyudum...

Ali K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Su ve Sahra

ürkek ve tanrısız yağmurlar biriktirdim/ çocukların ellerinde
çocukların ellerinde bir çiğdem yetiştirdim
buğusu iliklerimi sevdi
namlusu iklimlerimi...

o sıra sen
kupkuru bir ayazın koynunda,
aklın
birlikte uyuduğumuz senfonilerin
en kırık notasında...
bu yüzden kırgındır senfoniler bize
sinema salonları
beş çayları/ kırgındır...

"gidiyorum, çiçekleri sulamayı unutma"
yazılı notlar bulmak kadar gerçektir,
geceyarısı
şehrin kemirgen düşlerinde kaybolmak...

bu yüzden
işte sırf bunun için...

ürkek ve tanrısız yağmurlar biriktirdim/ çocukların ellerinde
çocukların ellerinde bir çiğdem yetiştirdim
buğusu katlime taptı
namlusu cesedime...

sen gel de
dualarımı sev şimdi...

Ali K. Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Suskun Uykusuz

tenin hüznün kavruğu/ gözlerin hazan yanığı
hangi asya'dan düşüp
hangi afrika'da vuruldun
ki...
..bu kadar suskunsun çığlık çığlığa
ve uykusuz
yağmurlu bir İstanbul senaryosunda

kömür gözlerinde
yitik bir can sıkıntısı/ sıcak bir ağustos yağmuru
orada gözlerinde
gözlerinde çadır kurmuş
bir göçebenin kırık dökük ezgisi

çığlıklarla sus şimdi
sus hadi
bırak
adın tapınsın o tapınağın kavline

şimdi
uzat örgüsünü saçlarınının
orada asılmalı gün/ her sabah
koynunda saklarken
serseri hüznünü...

Ali kemal tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Şarkısı Yoktu

şehre karanlık bir yabancı geldi
yüzü yoktu/ yüzsüz sokakların adımcısıydı
boydan boya geçti caddeyi tehlike kusarak
sarhoş kaldırımların yalancısıydı

kırbaçlanan bir atın şahdamarı gibiydi bakışları
bakışları bakir sözleri fakir
elleri kimsesiz soğuk ve zifir
elleri ihanet silici
elleri dert bilici

bir çöl kızılığının çaresizliğinden geçti/ geçti de
savaş haritalarının hançerli gölgesinde duramadı
son durak değildi anlaşılan/ hintli bir kahin demişti
bangladeş sulardayken o sahrayı yaşıyordu/ sahra onu
öyle demişti endonezyalı bir cüce
sevmek iyi kalpli bir şarabın
yine de boğazını yakması gibiydi
boğaz yandı şehirler talandı, o namlu sırtlandı
gözleri kanlandı kervan çalındı çöl yalnızlığa sarıldı

şimdi...

şehre karanlık bir yabancı geldi
yüzü yoktu
kalbi yoktu
şarkısı yoktu
öyküsü çoktu...

Ali K. Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Şarkısı Yoktu/ Yakup

Mert Metin'e...

şehre karanlık bir yabancı geldi
yüzü yoktu
kalbi yoktu
şarkısı yoktu
öyküsü çoktu

öyküsü çoktu
zemheri barındıran bir uykusuzluğun suskunluğuydu
çöl çatladı o yüzden
vaha yarıldı mızrağa dönüştü umut
geldi bağrını buldu
yüreğine kuruldu bulut

kasketine kar düşmüş ağıt yüzlüm
kutsal yüreğine mezar taşı

hangi kimya çözülür şimdi yumruğunun deltasında
hangi gardiyan dili bu demir kapı yalnızlığına
hangi ses seni bana
beni sana sürdürür
hangi sürgün beni bana
seni sana düşürür...

şimdi de susacak mısın

şehre karanlık bir yabancı geldi
yüzü yoktu
dili yoktu
şarkısı yoktu
adı yakup'tu...

yakup'tu
yakup
altın ışıklı ırmakların çarpınan suskun balığı
şehirlere ve geçitlerin en hoyrat şafak sancısı
kardelendir yüreğin kardelen
bestesine şiir çeken kalbin
ömür eken/ hüzün biçen...

ey yakup

ey
şimdi mermilerin nerede...
ve vurulup düştüğün sokak
kaç aşk
kaç bulut
kaç yangın
serin seherlerinde...

Ali K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Tel/nefes

şehir
saklı bir narkoz sığağıyla
en gezgin damarımda suç işledi
gözlerini aradım caddelerde
tutuklanmamak için
anıların çukuruna kıvrıldım/bir cenin gibi

barikat tınısı/sakin... işkenceli uçurum
yangın senfonisi/çılgın ve sinsi... yumruk yumruğa kaldırım var
sınırında bu kentin/ ve süründüren siyah gözlerin
ve
ölümlü ölüm biçici karanlık suratların
bıçak ışıltısı
var
şehrin girişinde

yasak mıyım kalbine/söyle
ya da söyleme
bırak
bilir nasılsa ciğerime yapışan
çilek buğusu nefesin

oy
diyesim var yine
oy
kaldır at kendini yaralı gövdemin gölgesine
öldüğüm uçurumun dibindeyim
bulursun orda beni
bitip gitmeden önce okyanus sızısı kalbim
oy diyesim var
oy

oysa
kendini imha etmeliydi aşk ve ten
karşılığını bulmuyorsa
üzgün bir dağın tartaklanmış gözlerinde
ama yine de
yetiş şimdi/rayların üstü bulut
ve sen
darmadağın öyküm ve ben/ unut
şehir

saklı bir mitralyöz türküsü/kulak ver
en gezgin damarımda işleyen matbaa kokusu/ve gör ki
bıçaklandı barikat/girdim şehrine
şehrinde artık masalsı bir bozlaktır nefesim
tüm efsanelerine küs
yenilgi yok tellerimde
yenilgi yok tellerimde
anne
anne
anne

çukurunu ört üstüme

Ali K.Tanyıldız
eylül/2020

Kemal Tanyıldız

Tutuğu Kanatlar...

soluğuma devrilen
bu tetikçi kentin
gözleri gibiydi gözlerin
her dosyaya işlenen
her ayrılığa fişlenen
yırtıcı bir kuş kimliğiyken üstelik ayak izlerim

başiboş bir cinnet gibi uykusuz kaldırımlara düştüm
her kavganın ortasında durdum
şahdamarımı kıştırınlara sataştım
dönüp kaçanlarla dalaştım
sonra
göğsü parçalanan bir atmacanın tutuşan kanatları oldum
dokunmadım gayrı yanma diye
parmaklarımla
o incecik sahipsiz tenine...

şimdi
cebimde buruşturulmuş bir kasım saklıyorum
geldi yine sırnaşık bir inziva/ sokuldu hücreme
orada
o duvarın dibinde
özlediğim ellerin
nerede
sağanak acılar gibi didikliyorken kalbimi bu pervasız şehir
sen bakma bu ölgün şekilsiz göçüme

gel hadi/ fısılda kimyanı
bak
boğuluyorum işte yine...

Ali Kemal Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Umuda Doğru

sığınaklarımda yakaladığım ölü bir kuşsun sen
çirpınırken gözlerim cellada dönüşen adımlarına
bir kez olsun dönmeni istemedi
sence ucuz aşk romanlarını ansitan ellerim
siyah beyaz fotoğraflar biriktiriyorum sayfalar arasında
bir mandolin silüeti düşüyor kimsesiz avuçlarıma
çekip gidiyorum
yine de hayat bilgilerimi sana vermiyorum
küsüp ağlayacağını bile bile

ama bir avuç kelebek toplayıp
kırgın yüzüne göç etmek istiyorum eskisi gibi
ve sıçrayan içimin تنها sessizliğinde
gözlerimi yüreğine gömmek istiyorum

savrulan bir teknesin sen durmadan kayalarda parçalanan
hep gemilerin koynuna giriyorsun
hakkısın
yılığın denizlerde su yüzüne çıkan bir cesedim çünkü
kumsala vuran ölü bir balık

soruyorum şimdi sevdam
bugün ne kadar daha eksilttin kendini benden
seni yüzde kaç uzaklara düşürdün içimden
yankısı yansıyor aynalarımın ellerinin
yine gidiyorum, dönmemek için
belki, belki çoğalır adımlarım
umuda doğru
sana doğru

Ali Kemal Tanyıldız
1997/BURSA

Kemal Tanyıldız

Üç Işık

esmer bakışında
sarışın bir yoksulluk vardı
günle öpüşen sabah buğusu/ nazlı güneş
dağların koynundaydı
şehre indi aydınlık
geçtiği yerleri aydınlattı
mavi mavi esneyen caddeler sonra
henüz sönmemiş sokak lambaları
ve uzun boyu
ve parkası
ve sakalı
ve dimdik onuru

yoktum o tabloda/ yerkürede
yüreğinden kovmuşlardı beni
anladım doğunca/ yeryüzündeki bütün acıları anlamak gibi
senin gibi...
gördüm büyüyünce/ asılan çacuklar gibi
ya da aç yatan, düş görmeden...
büyüdü çocuklar ama
anladı seni
büyüdük
anladık seni...

bağırды YUSUF sonra
gece çöken siyah bir itin
gölgesinden... karanlığa...

YUSUF dedi ışık...
bak YUSUF
DENİZ mavi/ gök ASLAN
İNAN...
elbet kurtulacaktır yurdum
esaretin coğrafyasından...

Ali K. Tanyıldız

Kemal Tanyıldız

Yağmur

kandahar'da kayboluşum düşüyor düşüme
delhi'de raydan çıkan utanmaz bir trenin altına yatmışım
yaşıyorum hayret
ne zaman kudüs'ü develerle geçsem
etiopyalı aç bir çocuk
durmada bağırır göğsüme göğsüme

uyandığında istanbul/ istanbul tarzı fakirliğim
uyandığında
su yüzeyini titreten çılgılığım/ yoksulluk mudur adı

demiştım ki
gözlerimden silmişim
sahra iklimlerinin çılgınlığını
evsiz yurtsuz bir ayışığı dokunmamıştı henüz
beyoğlu'nda sabaha karşı/ cam kırıklarındaki yüzüme
yosunlu ve ağlamaklı duvarlara
kaşlarımı devirmedim hiç
sarmaşıklar sarmadı kollarımı
serçeleri dudaklarından
papatyaları boynundan öpmedim/ öpemedim
ama
tüm kara ve demiryollarının uzantılarını
parmak uçlarımla takip ettim hep
epriş bir haritada/ yolculuk mudur adı

günlerdir bakışlarım çiyileniyor
uçurum bitimlerine dağ diplerine okyanus sonsuzluğuna
her gitmek yeni bir gidişi tetikliyor
yetmiyor yine de
ama bir ağlasa gözlerim sarsıla sarsıla
nasıl rahatlayacağım kimbilir
oysa
her ölmekten bir yaşamak çıkartıyorum ben
oysa
her kayboluşum
yeni bir kimlik ifade ediyor seri katillere

istanbul gibi ağlıyorum şimdi
beyoğlu'nda bir sabah/ ipimi çeken yağmur

şaşır şimdi serüvenci kalbim/ bak
henüz vurulmamışım/ hayret et
keder midir bunun adı

ALİ K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Yakamoz Sancısı

imkansız bir çiçektim
kendi köküne küskün
dalına dargın
ayaz yedim/ göç içtim
geceleyin geçerken puslu şehrini
sessizce
ve saklanarak/ tanrı şahit
önümü kestiler/ kan içtim

ne zaman dokunsa bu yüreğe
yakamoz sancısı/ eksik harita
sakladığım o kent kanatır döşümü

saçlarının örgüsünde en huysuz dudak izim
kalbine bak
orada en hoyrat filizim

hala şımarır arkamdan
deklanşördeki gülüşün

imkansız bir çiçektim
kaldırım sularında boğuldum
tanrı şahit
gör
bak
en çok sana vuruldum

Ali K. TANYILDIZ

Kemal Tanyıldız

Yangın Çıkmazı

bir kırlangıcın nefesiyle çizilmişse gittiğim haritalar/ ki öyledir
en son saklımdaki çiçeği döktüm arabesk saçlarına
saçların ki
örgüsünde gün batıran
güz solduran
karasında düş boğduran...

şaşkın ve yabancıdır artık
çöllerden kurtarabildiğim
koyaklardan çaldığım gözlerim/ gözlerinin siyahında
gözlerin ki
karasında giz barındıran
heyelan tutan
ışığında dünya durduran...

sanki çadırlarım kılıçtan geçirildi
bir şafak vakti şehrinde/ bilmiyorsun
sanki kervanlar yağmalandı içimde
içimden geçti atlarıyla ve acıtan nallarıyla eşkıyalar
sanki bin yıldır savaşıyorum firavun tilsimiyle
dağları yarıyorum
uzak kasabalarda yanıyorum
bir tomruğa tutunarak geçiyorum nehirleri
nehirler ki
deltasında sürgün suretim
suretimde ille de senin suretin...

şimdi...

şimdi barınağımda
acemi şiirler yangını
göçer gider macera delisi bir yürekle ben...
nasıl yaşarım/ nasıl...

cevap ver İstanbul.
dar hedefinde bir barutluk can değil miyim
gönder bütün bulutlarını üzerime/ gönder
bu kente inatla/ derlenip
ve her sabah sevgilinin kirpiğinden yağıp
sokaklarına çamur gibi isyanlar düşürmez miyim

Kemal Tanyıldız

Yaralım

mor ağlayan
kırmızı ölen bir günün cesediydi bu çılgın
boğazımda
gece geçtiğim istasyonların
sırnaşık daveti...

hangi bulvar
rüzgar işleyen bir rotatif...
sakıncalı sokaklar kadar cesur
ve üzgün/yılgın bir aşkın
karamsar fısıltısı...

keskin bir gün ölüsüydü oysa
ellerine giydirdiğim salkım öpüşlerim
o yüzden
karmaşık bir düzlemde
vurulmayı bekleyen bir çocuk gülümsemesiyim...

ey sevdalım
şimdi hayat kadar ellerine sırça bir öykü...
şimdi saçların kadar şiir...
şimdi kalbin kadar ben bıraktım

al ama
gitme
buralarda her iklim/ sen...

oy yaralım...

Ali K. Tanyıldız
Kemal Tanyıldız

Yol Süngüsü

pencere
çimen
kan talan sırtım
duydun mu vurdular beni
tapınaklarım yerle yeksan
kendime ipsiz sapsız bir lahit ararım
kapındayım şimdi/ yaramı getirdim sana
duvarlar soğuktu
katilimin elleri soğuktu
altıpatlar gövdem / çelik ışıltısı alnım
oynaşan gün eskisi saklım/ akıyor kan
kan akıyor...

ama
bilirim sıcaktır ellerin
kapındayım/ ben geldim
koynuna susamış bir göçebe çocuğum şimdi
kılıçlanmış çadırlarım/ obam kan revan
heybemde çürümüş bir türkü
üşüyorum/ al beni
sakla
yaramı getirdim sana

ne zaman
gelincikleri görsem
uzak ve bitimsiz yol boylarında
biletsiz ve bavulsuz bir gölge olur kimliğim

sakladım oysa
bütün iyiliklerimi
yok sayınlar yine de cevrimi...

yaramı getirdim sana
yaramı getirdim sana

sen beni yok sayma...

Ali K. Tanyıldız
Kemal Tanyıldız